

La cacera de la becada: la Dama del Bosc

Les muntanyes de les Gavarres, on la becada reposa després dels seus llargs recorreguts.

Fotos i text > SVETLIN VLASAKIEV

La cacera de la becada (*Scolopax rusticola* L.) que ha inspirat aquest reportatge fotogràfic es va dur a terme als boscos humits del sud-est de les Gavarres en dies de pluja, boira i sol d'hivern. Les llegendes i mites de Fitor se'ns anaven revelant mentre acompanyàvem un grup de caçadors que, alhora, demostraven ser grans exploradors. La becada és una au migratòria que arriba dels països nòrdics i de Sibèria durant els mesos d'octubre i novembre, a la recerca de més calor. Migra a la nit, aprofitant la tramuntana, i torna al seu lloc d'origen entre els mesos de març i abril.

El seu plomatge de color marró vermellós, amb clapes blanques i negres, la fa gairebé invisible dins del bosc. Quan està en perill, aixeca el vol molt ràpid, com un avió d'enlairament vertical. Mentre fuig

del perill, se la pot reconèixer pel seu bec llarg. S'alimenta d'invertebrats i surt a cercar-ne pels prats just després de vesprejar, quan la cacera està prohibida. Aquesta norma es va implantar als anys noranta, perquè com que l'espècie és en un espai obert seria una presa massa fàcil. «Pica amb el bec a terra i quan el treu ja té el seu sopar», explica el cap dels caçadors, Joan Botey. El bec i les potes (que deixen rastre en forma de fletxa) són com sensors, perquè noten les vibracions dels invertebrats de sota terra.

En el folklore i la cultura, la becada és una menja de l'època romana. També va ser apreciada per les «plomes d'agulla» de les seves ales, conegudes com a *plomes del pintor*. Han sigut utilitzades, per exemple, per pintar miniatures d'ivori, per treure sorra dels ulls i també per pintar la franja daurada del la-

En aquest cim es decideix la propera ruta per explorar.

teral d'un Rolls-Royce. A *Treballs d'amor perdut*, de William Shakespeare, Berowne es descriu a si mateix i als seus amics com «quatre becades en un plat», després de descobrir que tots s'han enamorat malgrat haver jurat que no ho farien.

S'aprenen moltes coses positives d'aquest miracle de la naturalesa, del seu instint de supervivència i d'adaptació a unes condicions ambientals que últimament canvien cada any. Cada vegada plou menys i augmenta l'escalfament global. Però la becada continua trobant boscos foscos i senderes humides. Li agrada el silenci i la tranquil·litat que ofereix la cara nord de la muntanya.

Durant la cacera tot sembla molt tranquil, però no és així. Les coses passen molt ràpid, sobretot en els moments culminants. Durant un, dos, tres, màxim

quatre segons es pot veure com la becada vola i després desapareix en la foscor, en el misteri. Només se sent el soroll dels setters anglesos en rastrear. Cal molta paciència per caçar la becada. No es disparen gaires trets, ni s'obtenen gaires peces, però en canvi cal recórrer i explorar molts quilòmetres per poder veure aquesta au. Si ho aconseguixes, la seva imatge se't quedarà gravada tota la vida. I entendràs per què ens enamora amb la seva bellesa, per què ens provoca aquesta admiració obsessiva, per què ens amoïna, per què ens entristeix llevar-li la vida.

La mare naturalesa és perfecta. I la millor manera d'aprendre la perfecció és anar-li al darrere. Amb molt de respecte, la temporada que ve esperarem de nou, amb impaciència, la Dama del Bosc.

El cap dels caçadors, Joan Botey, empassat pel silenci del bosc.

Els caçadors creuen un rierol.

Preparats per iniciar la nova ruta.

Pedro i Cuca passen per un prat.

Aprofitant els darrers minuts del dia abans que s'amagui el sol.

Caçador expectant, abans de la posta de sol.

Caminant per un sender de difícil accés, seguint el rastre dels gossos.

Final d'un dia de cacera que deixa tothom esgotat.

Una becada morta al costat d'una escopeta.

Un matí de boira amb molta humitat.

Una tarda de pluja, passant per una cruïlla de camins abans d'entrar al bosc.

La casa dels caçadors, absorbida per la foscor de la nit.

... Mas Cals ...
... prochie d' fitor caseres ...
... canone gonaçy in omibz d'
... mediati ...
... quada magni poppe bopchi vide ...
... honore bnaedi ftereray clia b'
... pro vob r dicit venabili Raym
... que vocat fpalzoles. p' a
... de fitor ab occidente in honore
... fenestra qdam popoem r
... honore da bñ. ftereray clia a
... in honore dicit bñ. d' calis. C' p' r
... lib' r brevia vocat ...

Un pergami del 1342 de Mas Cals, de Fitor, escrit amb ploma de becada.